

[Aage Fogh.]

er jeg villig til at afvikle en hel del. Men med det ståsted, vi har i dag, er det efter mit skøn både rigtigt og nødvendigt, at vi støtter en del af erhvervslivet, der har støtte behov, når det giver resultat i form af større og billigere produktion; og det betyder, at den lov, vi nu behandler, bør forlænges ud i fremtiden, og jeg tror, at det vil kunne lade sig gøre selv med penge, der er stillet til rådighed af staten, at få en billig og fornuftig administration. Man skal nok være tro, men ikke fanatisk, hvad jeg synes det ærede medlem ofte er i sine standpunkter.

(Kort bemærkning).

Oluf Pedersen: Den højtærede minister sagde til mig, at jeg havde opgivet forkerte tal i forbindelse med Marshalllånet, og sagde, at det var kun det halve. Det, jeg sagde, var, at det samlede Marshalllån drejede sig om et beløb på 210 mill. kr., og at man havde disponeret over 140 mill. kr. Jeg regner i begge tilfælde også med det, der ikke omfatter landbruget. Altså, mine tal var rigtige, så der er ingen mening i, at ministeren korrigerer. Han kunne beklage, at han har misforstået mig; der er ikke grund til andet.

Det ærede medlem hr. Øllgaard viser så stor omsorg for de unge landmænd, der ikke har staldene i orden, men hvis staten skal finansiere, skal staten hente midlerne andetsteds, og så bliver der mindre privat finansiering. Det er det, der sker; man kan ikke få penge på begge leder. Der bliver ikke flere penge, fordi staten låner penge ud. Staten kan jo ikke lave penge, uden at der bliver inflation, og så må man have bunden opsparing. Det hænger sammen.

Jeg glæder mig over, at i hvert fald een af de andre ordførere var helt klar over, at når man standser bunden opsparing og udpumpning af penge, virker det pengemæssigt ens. Det ærede medlem hr. Aage Fogh og jeg er altså enige herom.

Så siger det ærede medlem, at de 4 000 landmænd, der skal have lån efter loven, ville være meget fortørnet, hvis loven blev ophævet. Dertil må jeg bemærke, at de 4 000, som skal have lån, hvis de ellers vil låne, intet retmæssigt krav har på at få lån fra staten, medens de 500 000 arbejdere, der protesterer mod at betale den bundne opsparing, har retmæssigt krav på at blive fri for, at man tager deres penge til formål, der er dem uvedkommende.

Landbrugsministeren (Sønderup): Det tal, jeg har nævnt i forbindelse med det lovforslag, vi har beskæftiget os med, er 105 mill. kr. og det vil være ganske urimeligt at beskæftige sig med noget andet tal i den forbindelse. Hvis det ærede medlem fortsætter med at fremkomme med uvedkommende tal, hører efterhånden al form for diskussion op.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Carl Petersen: Jeg tillader mig at foreslå, at lovforslaget henvises til et udvalg på 15 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om beskatning af frugtplantager [af Skytte m. fl.].

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 3387; fremsættelsen findes i tidenden sp. 926).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Fiskeriministeren (Knud Rée): Da finansministeren er forhindret i at være tilstede på grund af en tjenesterejse i udlandet, skal jeg på hans vegne fremsætte nogle bemærkninger om forslaget til lov om beskatning af frugtplantager. Lovforslaget er enslydende med det af det radikale venstre første gang den 13. februar 1947 fremsatte forslag. Det blev fremsat påny i december 1948 og i november 1949 og er således kendt af det høje tings medlemmer.

Efter forslaget skal fritagelsen praktiseres som fradrag i vurderingssummen, og det betyder, at frugttræerne må medtages ved vurderingen, hvilket også er nødvendigt af hensyn til formuebeskatningen. Lovforslaget har med andre ord alene almindelig betydning for ejendomsbeskatningen.

Allerede ved første behandling af lovforslaget i 1947 udtalte daværende og nuværende finansminister Thorkil Kristensen, at det principielle spørgsmål om, hvad man skal inddrage under ejendomsbeskatningen, bedst